هو السمیع المجیب

متن کامل مناجاة العارفین

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

مناجات عارفان – مناجات دوازدهم از مناجات

خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه

السلام)

بِسْمِ اللَـهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي قَصُرَتِ الْأَلْسُنُ عَنْ بُلُوغِ ثَنَائِكَ كَمَا يَلِيقُ بِجَلالِكَ

إلهی، زبان‌ها از ثنای تو آن‌چنان که شایستهٔ عظمت و جلال توست قاصرند

وَعَجَزَتِ الْعُقُولُ عَنْ إِدْرَاكِ كُنْهِ جَمَالِكَ

و عقل‌ها از ادراک کُنه جمالت عاجز

وَانْحَسَرَتِ الْأَبْصَارُ دُونَ النَّظَرِ إِلَى سُبُحَاتِ وَجْهِكَ

و دیدگان از نظر به انوار جمال رویت ناتوان

وَلَمْ تَجْعَلْ لِلْخَلْقِ طَرِيقا إِلَى مَعْرِفَتِكَ إِلّا بِالْعَجْزِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ

و برای خلق راهی به‌سوی شناخت و معرفتت قرار ندادی مگر با [اظهار] عجز از معرفتت

إِلَهِي فَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَرَسَّخَتْ أَشْجَارُ الشَّوْقِ إِلَيْكَ فِي حَدَائِقِ صُدُورِهِمْ

پس خدایا، ما را از کسانی قرار بده که درختانِ شوقِ به تو در باغ دل‌هایشان استوار گشته

وَأَخَذَتْ لَوْعَةُ مَحَبَّتِكَ بِمَجَامِعِ قُلُوبِهِمْ

و سوز عشقت شراشر دل‌هایشان را فراگرفته است

فَهُمْ إِلَى أَوْكَارِ الْأَفْكَارِ يَأْوُونَ

از این رو آنان به آشیانهٔ افکار پناه گرفته

وَفِي رِيَاضِ الْقُرْبِ وَالْمُكَاشَفَةِ يَرْتَعُونَ

و در باغستان‌های قُرب و شهود [تو] متنعّم گشته‌اند

وَمِنْ حِيَاضِ الْمَحَبَّةِ بِكَأْسِ الْمُلاطَفَةِ يَكْرَعُونَ

و با جام احسانت از حوض‌های محبت می‌آشامند

وَشَرَائِعَ الْمُصَافَاةِ يَرِدُونَ

و در آبشخوارهای صفا و خلوص وارد می‌شوند

قَدْ كُشِفَ الْغِطَاءُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ

درحالی‌که پرده از جلوی دیدگانشان کنار رفته است

وَانْجَلَتْ ظُلْمَةُ الرَّيْبِ عَنْ عَقَائِدِهِمْ وَضَمَائِرِهِمْ

و تاریکی دودلی و تردید از عقائد و نهادشان رخت بربسته

وَانْتَفَتْ مُخَالَجَةُ الشَّكِّ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَسَرَائِرِهِمْ

و خطورات شک از دل و جانشان برطرف گشته

وَانْشَرَحَتْ بِتَحْقِيقِ الْمَعْرِفَةِ صُدُورُهُمْ

و سینه‌هایشان با حقیقت معرفت باز و منشرح گردیده

وَعَلَتْ لِسَبْقِ السَّعَادَةِ فِي الزَّهَادَةِ هِمَمُهُمْ

و برای سبقت‌گرفتن در میدان سعادت، بر زهد

همتِ عالی یافته

وَعَذُبَ فِي مَعِينِ الْمُعَامَلَةِ شِرْبُهُمْ

و بهرهٔ آنان از چشمهٔ زلال طاعتِ تو گوارا گشته

وَطَابَ فِي مَجْلِسِ الْأُنْسِ سِرُّهُمْ

و سویدای آنان در مجلس انس [تو] طیّب و پاکیزه گردیده

وَأَمِنَ فِي مَوْطِنِ الْمَخَافَةِ سِرْبُهُمْ

و در جایگاه خوف و هراس، دل‌هایشان ایمنی یافته

وَاطْمَأَنَّتْ بِالرُّجُوعِ إِلَى رَبِّ الْأَرْبَابِ أَنْفُسُهُمْ

و جانشان با رجوع به رَبُّ الأرباب آرامش و اطمینان یافته

وَتَيَقَّنَتْ بِالْفَوْزِ وَالْفَلاحِ أَرْوَاحُهُمْ

و ارواحشان نسبت به سعادت و رستگاری یقین یافته

وَقَرَّتْ بِالنَّظَرِ إِلَى مَحْبُوبِهِمْ أَعْيُنُهُمْ

و دیدگانشان با نظر به محبوبشان روشنی گرفته

وَاسْتَقَرَّ بِإِدْرَاكِ السُّؤْلِ وَنَيْلِ الْمَأْمُولِ قَرَارُهُمْ

و با نیل به خواسته‌ها و رسیدن به آرزوها آرامش خاطر یافته

وَرَبِحَتْ فِي بَيْعِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ تِجَارَتُهُمْ

و در فروختن دنیا به آخرت تجارتشان سودمند

بوده است

إِلَهِي مَا أَلَذَّ خَوَاطِرَ الْإِلْهَامِ بِذِكْرِكَ عَلَى الْقُلُوبِ

إلهی، چقدر لذت‌بخش است یاد تو که به الهام بر دل‌ها خطور می‌کند

وَمَا أَحْلَى الْمَسِيرَ إِلَيْكَ بِالْأَوْهَامِ فِي مَسَالِكِ الْغُيُوبِ

و چقدر شیرین است حرکت به‌سوی تو با اوهام [و اندیشه‌ها] در راه‌های غیب

وَمَا أَطْيَبَ طَعْمَ حُبِّكَ

و چقدر خوش است طعم محبت تو

وَمَا أَعْذَبَ شِرْبَ قُرْبِكَ

و چقدر گواراست شراب قُرب تو

فَأَعِذْنَا مِنْ طَرْدِكَ وَإِبْعَادِكَ

پس ما را از دورباش و طردِ خود پناه ده

وَاجْعَلْنَا مِنْ أَخَصِّ عَارِفِيكَ

و ما را از خاص‌ترین عارفانت قرار ده

وَأَصْلَحِ عِبَادِكَ وَأَصْدَقِ طَائِعِيكَ

و از صالح‌ترین بندگانت و صادق‌ترین اهل طاعتت

وَأَخْلَصِ عُبَّادِكَ

و از خالص‌ترین پرستندگان خود بگردان

يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ

ای بزرگ و باشکوه

يَا كَرِيمُ يَا مُنِيلُ

ای کریم و ای رساننده به مطلوب

بِرَحْمَتِكَ وَمَنِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به رحمت و احسانت ای مهربان‌ترین مهربانان.